اخبار کارگری

تجمع کارگران شهرداری شوشتر در اعتراض به ۶ ماه معوقات مزدی

صبح دیروز کارگران اداری و موتوری شهرداری شوشتر در اعتراض به عدم پرداخت چندین ماهه مزد خود، دست از کار کشیده و در محوطه شهرداری این شهر تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، این کارگران گفتند: تا این لحظه کسی از مسئولان توجهی به اعتراض کارگران نکرده‌اند. این عده تصریح کردند: قبل از دی ماه سال ۹۶ همه کارگران شاغل در شهرداری شوشتر تحت مسئولیت مستقیم شهرداری مشغول کار بودند اما بر خلاف نظر کارگران به یک‌باره همه قراردادها به پیمانکاری تغییر کرد که در نتیجه این تبدیل وضعیت، شش ماه است به دلیل ناتوانی مالی پیمانکاران، پرداخت دستمزد کارگران در سال جاری به تاخیر افتاده است.

کارگران معترض همچنین گفتند: جدا از موضوع به تاخیر افتادن مطالبات مزدی، پرداخت حق بیمه کارگران نیز به تاخیر افتاده و از تیر ماه سال جاری اداره تامین اجتماعی شوشتر از تمدید و تعویض دفترچه‌های درمانی ما خودداری می‌کند. آنها گفتند: با وجود آنکه مسئولان از وضعیت بد مالی ما باخبر هستند اما متاسفانه نه مدیران شهری و نه سایر مسئولان به موضوع مشکلات مزدی کارگران ورود نمی‌کنند و خود را کنار کشیده‌اند.

عضو کارگری شورای عالی کار: جلسه «ترمیم دستمزد» باید برگزار شود

عضو کارگری شورای عالی کار با انتقاد از تعلل دولت در برگزاری جلسه شورای عالی کار گفت: به این خلف وعده‌ها «واکنش» نشان خواهیم داد.

علی خدایی با یادآوری تاخیر طولانی در برگزاری جلسه شورای عالی کار به ایلنا گفت: فرافکنی دولتی‌ها و فرار آنها از مسئولیت، پذیرفتنی نیست. وی افزود: در حال رایزنی و هماهنگی با اعضای هیات مدیره تشکل‌های عالی کارگری هستیم تا نسبت به بی‌اعتنایی دولت در برگزاری شورای عالی کار واکنش نشان بدهیم.

این نماینده کارگران با تاکید بر اینکه محاسبات نوزدهم شهریور ماه که در کمیته دستمزد به تایید کارگران، دولت و کارفرمایان رسیده، لازم‌الاجراست و وزارت کار نمی‌تواند به هیچ بهانه‌ای از برگزاری جلسه «ترمیم مزد» جلوگیری کند، افزود: حتماً به این نوع برخورد، واکنش جمعی نشان خواهیم داد. خدایی تاکید کرد: در روزهای آینده رایزنی‌ها و هماهنگی‌ها با فعالان کارگری و نمایندگان کارگران سراسر کشور به نتیجه خواهد رسید و نتیجه آن را در اسرع وقت رسانه‌ای خواهیم کرد لذا دولتی‌ها مطمئن باشند که ساکت نخواهیم نشست و نسبت به این خلف وعده‌ها، واکنش دسته‌جمعی صورت خواهد گرفت.

عضو کارگری شورای عالی کار افزود: کارگران نه «بسته حمایتی» می‌خواهند و نه عذر و بهانه‌ها را می‌پذیرند. باید تصمیمات کمیته دستمزد که همان ضرورت ترمیم غیرنقدی دستمزد است، سریع‌تر اجرایی شود.

تجمع کارگران کنتورسازی ایران در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق

در پی تعویق ۱۷ ماهه حقوق حدود ۱۸۰ کارگر کارخانه کنتورسازی ایران در قزوین، صبح دیروز گروهی از کارگران این واحد صنعتی مقابل دفتر مدیریت تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران می‌گویند که حقوق آنها در سال جاری حدود شش ماه پرداخت نشده است و ۱۱ ماه نیز از سال‌های گذشته طلبکارند. به گفته کارگران، علاوه بر تعویق دستمزد، بخشی از مشکلات کارگران مربوط به پرداخت نشدن حق بیمه از جانب کارفرما به تامین اجتماعی است. کارگران معترض در تشریح مشکلات خود می‌گویند: خرداد ماه سال گذشته مدیریت شرکت کنتورسازی بعد از سال‌ها چالش تغییر کرد و کارگران با دریافت بخشی از مطالبات خود از وضعیت موجود رضایتمند بودند اما در ماه‌های پایانی سال گذشته با حمایت مسئولان، دوباره تیم مدیریتی سابق مسئولیت این واحد تولیدی را بر عهده گرفت و جدا از افزایش مطالبات مزدی، امنیت شغلی خود را نیز از دست دادیم. به گفته این کارگران، طی دو سال گذشته در کارخانه کنتورسازی حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ کارگر مشغول کار بودند که این تعداد هم‌اکنون به ۱۸۰ کارگر تقلیل یافته و واحد رسانور (لامپ کم‌مصرف ایرانیان) که حدود ۸۰ کارگر کار می‌کردند هم‌اکنون تعطیل شده است.

نگاه نماینده پیشین مجلس به سیاست‌های اقتصادی کشور

ارمغان دولت‌های روحانی، افزایش شکاف طبقاتی بوده است

بسیاری از کارشناسان اقتصادی، دولت‌های سه دهه اخیر را به دلیل عدم اجرای بخشی از مواد قانون اساسی که در راستای ارتقای درآمد و منزلت انسانی آحاد جامعه است، مورد انتقاد قرار می‌دهند. این امر طی چند ماه اخیر که قیمت‌ها در بازار، تحت تاثیر نوسانات بی‌سابقه نرخ ارز، به شدت افزایش یافت، موجب شده که کثیری از جامعه‌شناسان، سیاست‌مداران، اقتصاددانان و... بانکوهش سیاست‌های اقتصادی سه دهه اخیر، انتظار مداخلاتی پایدار، قدرتمند و اصولی برای تنظیم قیمت‌ها، ارائه خدمات بنیادین عمومی، رام کردن اسب سرکش فساد و رانت و رجعت به هسته راستین برخی اصول قانون اساسی مثل اصل ۴۳ و ۴۴ داشته باشند. در همین زمینه با اکبر اعلمی، نماینده سابق مردم تبریز در مجلس گفت‌وگو کردیم. وی با انتقاد از خصوصی‌سازی به شیوه رایج در ایران، نقض اصولی از قانون اساسی و ارائه تفسیری غیرواقعی از اصل ۴۴ را عاملی برای شکل‌گیری «خصولتی‌سازی» و «خودمانی‌سازی» در اقتصاد ایران می‌داند که به ایجاد یک طبقه جدید «سوداگر» و نوکیسه نزدیک به منابع قدرت و ثروت و «غارت و تاراج ثروت ملی» و ویژه‌خواری‌ها و فسادهای گسترده اقتصادی منجر شده است.

علی رفاهی

اصل ۴۴ قانون اساسی در واقع، قرار بود شکل‌دهنده الگوهای سازمانی و مدیریتی اقتصاد ایران باشد. با این حال برخی معتقدند از دهه ۷۰ به این‌سو، انحراف از این اصل مهم قانون اساسی آغاز شد.

اصل ۴۴ قانون اساسی در مقام بیان شاکله و نظام و ساختار حقوقی اقتصاد جمهوری اسلامی است و با سه بخشی توصیف کردن اقتصاد ایران، به صراحت برخی مصادیق انحصاری بخش دولتی اقتصاد و خطوط قرمز این بخش را بیان و تصریح کرده که بانکداری، صنایع مادر، صنایع بزرگ، معادن بزرگ، بازرگانی خارجی، کشتیرانی، هواپیمایی، راه و راه‌آهن، پست و تلگراف و تلفن، رادیو و تلویزیون و نظایر آن باید به صورت مالکیت عمومی و توسط دولت اداره شود. هدف از مستثنی کردن موارد مذکور، معطوف به «پی‌ریزی اقتصادی صحیح و عادلانه برای ایجاد رفاه، رفع فقر و برطرف کردن محرومیت»، «رفع تبعیضات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه در تمام زمینه‌های مادی و معنوی و و قرار دادن وسایل کار در اختیار همه»، جلوگیری از هر گونه «تمرکز ثروت در دست افراد و گروه‌های خاص»، «جلوگیری از ایجاد انحصار و بهره‌کشی از کار دیگران» و تحقق یکی از مهم‌ترین اهداف و آرمان‌های انقلاب یعنی از بین بردن فاصله عمیق طبقاتی حاکم میان مردم جامعه بوده است.

متاسفانه از اواخر سال ۸۳، مقامات ایران با نقض چند اصل از اصول قانون اساسی و ارائه تفسیری غیرواقعی از اصل ۴۴، برخلاف نص و روح قانون اساسی، جز رادیو و تلویزیون که اتفاقا باید خصوصی می‌شد، بقیه موارد ممنوعه را در قلمرو بخش خصوصی قرار دادند و بنیان دو پدیده «خصولتی‌سازی» و «خودمانی‌سازی» را در اقتصاد ایران بنا نهادند که نتیجه‌اش شکل‌گیری طبقه جدید «سوداگر» و نوکیسه نزدیک به منابع قدرت و ثروت و «غارت و تاراج ثروت ملی» و ویژه‌خواری‌ها و فسادهای گسترده اقتصادی است که هر چند وقت یک بار بوی آنها، مشام جامعه را آزار می‌دهد.

شما اصل ۴۴ قانون اساسی را پاسخگوی نیازهای اقتصاد ایران می‌دانید؟

به عنوان یک دانش‌آموخته حقوق و اقتصاد، نه تنها روند موجود را انحراف از قانون اساسی می‌دانم بلکه آن را انحراف از اهداف و آرمان‌های اصلی انقلاب هم می‌دانم و معتقدم این روند و نتایج ناشی از آن یکی از مهم‌ترین عوامل فساد سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی است. اگر این نقل و انتقال‌ها با قیمت واقعی انجام و سرمایه اولیه انتقال ثروت‌های ملی از بخش عمومی به خصوصی به‌صورت مشروع و مستقیما از جیب خریدار پرداخت و ثروت عمومی در انحصار یک گروه خاص قرار نمی‌گرفت و شاهد دو پدیده «مفت‌فروشی» و «خودمانی‌سازی» نبودیم، در آن صورت این انحراف از قانون اساسی از باب مصلحت به صورت موقتی و تا زمان اصلاح قانون اساسی قابل تحمل بود. حال آنکه اغلب خصوصی‌سازی‌ها محدود و معطوف به یک گروه خاص است که اغلب آنها به کمک تسهیلات فراوانی که به صورت رانت در اختیار آنها قرار داده شده، به قارون‌های جامعه مبدل شده‌اند. کافی‌ست لیست صاحبان شرکت‌هایی که خصوصی شده‌اند و اسامی بدهکاران بزرگ بانکی و اشخاصی که تسهیلات بانکی و امکانات ویژه دریافت کرده‌اند و نیز شرایط و شیوه‌های واگذاری‌ها، مورد بررسی قرار گیرد تا واقعیت آشکار شود.

قرار گرفتن حجم عظیمی از نقدینگی‌ها در اختیار یک درصد کوچک که ۸۰-۷۰ درصد نقدینگی سپرده‌های بانکی را شامل می‌شود و اینکه حدود ۸۰ درصد ثروت در اختیار پنج درصد افراد و ۲۰ درصد باقیمانده در اختیار ۹۵ درصد جامعه است، گویای بخشی از واقعیت‌های تلخی است که ما با آن روبرو هستیم و ارتباط تنگاتنگی با خصوصی‌سازی‌های رایج دارد.

این چرخش را چقدر ناشی از دیدگاه‌های توسعه‌ای سیاست‌مداران یا منافع و رانت‌جویی‌های آنها می‌دانید؟

ظواهر امر حاکی‌ست که انگیزه برخی بانیان، کاهش «تصدی‌گری دولت» و تقویت «بخش خصوصی» و جلوگیری از تبدیل شدن دولت به یک کارفرمای بزرگ و به قول شما برخواسته از دیدگاه‌های توسعه‌ای مقامات تصمیم‌گیر بوده اما در عمل به ایجاد انحصار توسط بنگاه‌های اقتصادی غیردولتی، تمرکز ثروت و ویژه‌خواری یک اقلیت غالبا صاحب قدرت و ثروت و افراد نزدیک به محافل قدرت و عمیق‌تر شدن شکاف طبقاتی در جامعه منجر شده است.

طبق شواهد موجود از اوایل سال ۹۲ و با روی کار آمدن دولت حسن روحانی، خصوصی‌سازی به شیوه رایج، شتاب بیشتری گرفته تا جایی که از حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان حجم برآوردی از کل واگذاری‌ها، حدود ۹۳۵ هزار میلیارد ریال آن در دولت‌های قبل تحقق یافته بود، در دولت یازدهم فقط تا تاریخ ۱۳۹۴/۲/۱۱ معادل ۳۶۷ هزار میلیارد ریال یعنی چیزی حدود ۲۷ درصد از کل واگذاری‌ها انجام گرفته که اغلب آنها هم پرحاشیه و مسأله‌دار است. به همین سبب اگر در دولت قبلی «ضریب جینی» سیر نزولی داشته و از ۰.۴۰۲۳ در سال ۸۴ به ۰.۳۷۵۲ در سال ۹۰ کاهش یافته و در سال‌های ۹۰ تا ۹۲ هم بدون هیچ تغییری در همان ۰.۳۷ باقیمانده بود، در دولت حسن روحانی در سال‌های ۹۳، ۹۴ و ۹۵ ضریب جینی روند صعودی به خود گرفته و از ۳۷ صدم به ترتیب به ۳۸ و ۳۹ صدم رسیده است. البته باید تاکید کنم که بخشی از بهبود ضریب جینی و سیر نزولی آن در دولت احمدی‌نژاد، ناشی از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها و توزیع یارانه نقدی بوده است.

همچنین نسبت هزینه دهک‌های بالا یعنی ثروتمندان به هزینه دهک‌های پایین یعنی فقرا در کل جامعه ایران از رقم ۱۲,۳۳ در سال ۹۳ به ۱۲,۶۵ در سال ۹۴ و پس از آن به ۱۲,۹۹ در سال ۹۵ افزایش یافته که این نسبت در مناطق شهری در سال ۱۳۹۵ در بدترین نقطه خود در یک دهه اخیر از ۱۳۸۶ به این طرف یعنی ۱۴.۴ رسیده است.

شکی نیست بخش قابل توجهی از فقر جامعه، رانتی شدن اقتصاد و میل به پدیده‌هایی مانند فحشا، اعتیاد، سرقت، قاچاق، رشوه، اختلاس، فرار مغزها، خودکشی و تغییر کمیت و کیفیت نارضایتی‌ها و تبدیل آن به شورش‌های پراکنده، رابطه مستقیمی با اقتصاد و گسترش مانورهای تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری و مسابقه دادن عده‌ای برای کسب آوردن مال حرام دارد و هرچه شکاف طبقاتی عمیق‌تر می‌شود، وقوع پدیده‌های مورد اشاره نیز تشدید شده و افزایش می‌یابد.

نسبت هزینه دهک‌های ثروتمندان به هزینه فقرا در کل جامعه ایران از رقم ۱۲,۳۳ در سال ۹۳ به ۱۲,۶۵ در سال ۹۴ و ۱۲,۹۹ در سال ۹۵ افزایش یافت که این نسبت در مناطق شهری (۱۳۹۵) به بدترین نقطه خود در یک دهه اخیر یعنی ۱۴.۴ رسیده است

در ۲۰ ماهه نخست فعالیت دولت یازدهم در کشور معادل ۳۶۷ هزار میلیارد ریال واگذاری صورت گرفت، یعنی چیزی حدود ۲۷ درصد از کل واگذاری‌های انجام گرفته که اغلب آنها هم پرحاشیه و مسأله‌دار بود

خبر

رئیس فراکسیون کارگری مجلس:

مستمری بازنشستگان و مزد حداقل‌بگیران زیر خط فقر مطلق است

رئیس فراکسیون کارگری مجلس در مورد احتمال افزایش حقوق کارمندان و کارگران گفت: معتقدیم خط فقر مطلق با توجه به پرداخت‌هایی که وجود دارد نسبت به سال گذشته حداقل دو برابر شده است یعنی دامنه شمول خط فقر مطلق از ۱۷ به ۳۴ درصد افزایش داشته است.

علیرضا محجوب در گفت‌وگو با عصر ایران ادامه داد: سازمان بین‌المللی کار در تعریف خط فقر مطلق، برای هر یک نفر ۲ دلار هزینه در روز در نظر گرفته است. با این تعریف، مستمری‌ها و درآمدهای حداقل بگیران زیر این خط است. در سال گذشته گفتیم که کمتر از سه میلیون تومان دستمزد در ماه توجیهی ندارد. این تحلیل برای قبل از این شرایط بود و قطعا الان با شرایط فعلی، این رقم بالاتر می‌رود.

عضو کمیسیون اجتماعی خاطر نشان کرد: دولت نیز بر این موضوع اذعان دارد و بسته‌ای که قرار است ارائه دهد برای کسانی است که زیر سه میلیون تومان درآمد دارند اما این ۶۰۰ هزار تومان نیز جبران درآمد آنها را نمی‌کند. این کار دولت کمک است و جبران نیست بلکه جبران باید از راه حقوق و تقویت مستمری‌ها انجام شود. وی تاکید کرد: دولت می‌تواند فقط برای کارمندان و مستمری‌بگیران بخش دولتی تصمیم بگیرد و برای افزایش حقوق کارگران باید هم دولت، هم کارفرما و هم کارگر تصمیم بگیرند چرا که تصمیمات در شورای عالی کار برای افزایش حقوق کارگران اتخاذ می‌شود و این شورا با حضور سه نفر دولتی، سه نفر کارفرما و سه نفر کارگر تشکیل می‌شود. اگر دولت همکاری کند قطعا حقوق‌ها به میزان بالایی افزایش خواهد داشت.

رئیس فراکسیون کارگری مجلس بیان کرد: الان اصرار داریم که جلسه شورای عالی کار زودتر از تصمیم‌گیری برای تعیین مزد در سال ۹۸ برای تغییر مزد در ادامه سال ۹۷ تشکیل شود و برای افزایش حقوق در چند ماه باقیمانده از سال ۹۷ تصمیم بگیرد که متاسفانه مقاومت‌هایی در بخشی از دولت و گروه کارفرمایی برای تشکیل نشدن این جلسه دیده می‌شود.

وی ادامه داد: کمیته‌ای که در این زمینه مامور بوده، کارش تمام شده است، هزینه‌ها را محاسبه کرده، سبد را با قیمت جدید محاسبه کرده و حداقل دستمزد را بیش از سه میلیون تومان تعیین کرده است. اگر جلسه شورای عالی کار برگزار شود باید نتایج بررسی‌های همین کمیته به عنوان مبنای تصمیم‌گیری‌ها در نظر گرفته شود.

محجوب بیان کرد: شرط تشکیل جلسه شورای عالی کار حضور دو سوم اعضا به علاوه یک است که تاکنون فقط سه نفر عضو کارگری برای تشکیل جلسه اعلام آمادگی کرده‌اند و دولت و کارفرمایان این آمادگی را اعلام نکرده‌اند.

وی با اشاره به طرح شناور کردن حقوق‌ها و دستمزد در مجلس گفت: این طرح برای شناور کردن حقوق و دستمزد کارگران، کارمندان و مستمری‌بگیران است که به صورت عادی به هیأت رئیسه ارائه شده است و در نوبت برای بررسی در صحن است. اگر این طرح مصوب شود و تبدیل به قانون شود جلسه شورای عالی کار نیز باید برای افزایش دستمزد تشکیل شود.

